

Badut nik kezkarik.

Ez ote gara, politika medio, «distratzen» ari. Alderdien politika honetaz arduraturik, artega eta urduri, gabiltzan bitartean, kapitala ihesi doa, prezioak gora, lana eskastuz, langabezia hedatuz, pezeta desbalioztatuz. Erreforma fiskala ere, gerorako utzia dugu.

Beldur naiz.

Ez ote gabiltza axalean? Ez, noski, politika axaleko eginkizuna delako. Baina badut nik susmorik, Politikari (letra handiekin) baino arretatsuago ez ote gauden politik munduko «izkirimiriei». Beldur naiz politika ez ote dugun albiste, berri, gertakari, eta esaldi mailan soilki ulertzen. Eta analisiak, azterketak, programak?

Ekonomia arazo teknikoa dela sinestarazi nahi ligukete batzuk. Teknokraten lana, beraz. Norbaitek esango lukeenez, serioegia da ekonomia teknokraten eskutan utzi ahal dezagun. Ekonomia, arazo teknikoa ez baino politikoa da. Sakonki politikoa. ■ *Joan Larrinaga.*

Euskal Eliza: aukera berri bat

Euskal Herriko Apezpikuek (ez denek) «Euskal Eliz Probintzia» bat eskatu dute. Euskal Herriko Apaiz askok (berrehun batek?) «Euskal Eliza» eskatu dute. Zer eskatuko ote du Euskal Herriko kristau herriak?

«Euskal Diozesetako apaizen pastoral Lanaren Baterakuntza» delakoari buruz mintzatuak dira azken aldian gure aldizkariak. Ez dago horretan luzatu beharrik. Baina beharrezkoa litzateke, apaiz olde, talde edo elkarte horrentzat izen errazago eta erabilgarriago bat hartzea.

Gabonaldian bere hirugarren batzarre orokorra egin du Donostiako Seminarioan (berrehun bat apaiz?). Aurreproiektu bezala aztertzeko eta eztabaidatzeko prestatua eta zabaldua zen txosten bat: *Euskal Eliza baterantz.*

Mugimendu bat, bide bat, lan bat ireki nahi zuen; hona hemen nola zehazten zuen helburu nagusia: «Proposatzen ari garen lan honen helburu nagusia hauxe da: Euskadiko kristau herrian mugimendu bat sortu (sekular, apaiz, lekaide, lekaime eta apezpikuen artean) Euskal Eliza iriste arren».

Horretarako berehalako eta bitarteko helburu konkretuak jartzen zituen aurreproiektuak: Euskal Eliz Probintzia, Euskal Apezpiku Biltzarra, Pastoral Kontzilio euskalduna; euskal apezpikuak hautatzea, «Euskadiko kristauen biltzarrak tarteka antolatzea, ofizialki eta iraunkorki eraturik».

Helburu hauk lortzeko bide batzu eta eman beharreko urratsak ere ebakitzen zituen.

Aurreproiektua aztertu eta eztabaidatu zen (zoritzarrez oso larriki, inor gutxi bidali bait zituen bere oharrak; eta, gainera, ohar horik aztertu beharrean, han bertan emaniko eritzi bakarrak hartu ziren gogotan); dena dela, askok ez zuten aurreproiektua onhartu, eta «berri» bat egitea erabaki zen.

Zergatik?

Aurreproiektuak ez du zuzenean Euskal Eliza zer den argitzen; zeharka eta ukapen bidez bakarrik esaten duena da, euskal Eliza ez dela lurraldezko eta administralgozko batasuna lortuaz burutzen, eta are urrutiago «euskal Eliza» horrek are gutiago izan behar duela beste «nazional katolizismo» bat.

Aurreproiektuak behin eta berriro erabiltzen ditu «berri» eta «eliz oinharri» hitzak. Herriaren zerbitzari eta herriari atxekia izan beharko luke euskal Elizak, Eliz oinharriak eskuharturik hautatu beharko lirateke euskal Apezpikuak, Pastoral Kontzilioan zabalki eskuhartu beharko luke Eliz oinharriak. Guzti hauk esaten dira.

Baina ez da argi esaten euskal Eliza herritik, oinharritik eraiki behar dela, benetan herritarra izan dadin, Eliz Herria izan dadin aurren-aurrenik.

«Euskadi zabalean kristau talde eta oinharritzko elkarten bateartea bultzatu»: beste aipaturiko *helburuak* lortzeko *bide* bezala ematen du hau aurreproiektuak. Baina galdetu behar dena zera da: «Bide» hori ez ote den lehen helburuetako» bat, oinharriko Eliza euskalduntzeko eta Euskal Eliz aukera berriaren «oinharri» eta «bide» bezala jartzeko.

Aurreproiektua ez zen onhartu. Eta Eliz aukera berri batetarako proiektua eskatu zen, Euskal Eliza herritar baten aukera emango zuena. Apaizen batzarreak lehen-lehenik argitu beharko duena hauxe da: Zer den euskal Eliza eta Eliza herritarra; bestela hitz hutsak izango dira, ederrak izan arren.

Gauza izango ahal dira apaizak Eliza herritar baten aukera berri bat eskaintzeko? Gogoan ukan behar da Eliz hierarkiaren eta instituzioaren aldetik dabilzala apaizak, nahiz eta oso herrikoi ageritu; baina ez da gauza berbera «herrikoi» eta «herritar» izatea. Herriaren Eliza herritarra nahi baldin bada, Eliz herritik sortu beharko du. Berak prestatu eta aurkeztu beharko du Euskal Eliz aukera berri hori, tartean apaizak ere dituela noski.

Landuko den aurreproiektuan «oinharriko kristau elkarteek» eskuhartu beharko lukete oso-osorik eta hasera-haseratik.

Baina... kontuz! *Euskal* Eliza herritarra nahi dugu; eta ez nonbaiteko (Zaireko edo Madrilgo edo Pariseko) Eliza herritarra hemen. ■ P. Uribarren